

ŠEIMYNA

NR. 6
XV EILINIS
SEKMADIENIS
2022 07 10

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Prisimenate savo būseną, kai Jūs kažkam iš visos širdies padarėte kažką gero? Toks pojūtis, kad tą akimirką užaugo sparnai ir buvo galima tiesiog pakilti į dangų... Geras darbas – tai mažas šviesos blyksnis, nušviečiantis tamsiausius mūsų širdies kampelius.

Ir nesvarbu, ką mes darome. Padėjome kitam žmogui parduotuvėje ar pakėlėme nukritusį saldainį... Pakėlėme besimėtančią šiukšlę... Pasakėme gerą žodį... Padėjome kaimynui sutvarkyti kiemą... Pažaidėme su vaikais...

Svarbus pats noras – padėti žmogui. Ir būseną – besąlygiškai, iš visos širdies.

O dabar pabandykite įsivaizduoti, kas bus, jei tokie “šviesos blyksniai” vyks nuolatos, visų mūsų aplinkoje? Kaip nepastebimai, bet užtikrintai pradės keistis mūsų vidinė būseną ir įvykiai mūsų gyvenime, ir gyvenamoje aplinkoje...

Todėl kad geri darbai – tai antibiotikas blogio sužeistai tikrovei, kurioje mes visi esame ir gyvename, patys patapdami jos dalimi.

O ar Jūs įsivaizduojate, kas įvyks mūsų bendrame gyvenime ir aplinkoje, kurios dalimi esame mes visi, jei imtume ir pradėtume gydytis? Kaip pradėtume šviesėti! Kaip gėrio šviesos srautai pradės “dezinfekuoti” pažeistas ir nesveikas mūsų santykių ir gyvenimų vietas...

Ir taip diena iš dienos... Mėnesis po mėnesio... Metai po metų... Ir jokio heroizmo! Tiesiog geri darbai! Iš visos širdies. Nelaukiant jokio dėkingumo.

Kiekvienas iš mūsų darė tai ne vieną kartą. O dabar mes galime tai daryti sąmoningai, vieningai. Nes visi geri darbai – tai Kūrėjo meilės išraiška.

Aš pradėdu jau dabar. Kam tai artima – prisijunkite. Šviesa prie šviesos...



**“Viešpatie, Tavo žodžiai
yra dvasia ir gyvenimas.
Tu turi amžinojo
gyvenimo žodžius.”**

Jn 6, 63b. 68b

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Ist 30, 10–14; Ps 68, 14. 17. 30–31. 36ab. 37; Kol 1, 15–20

Psalmės atliepas

Nuolankieji, ieškokite Dievo, ir atgjis jūsų širdys.

Evangelija pagal Luką (10, 25–37)

Anuomet atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir, mėgindamas Jėzų, paklausė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ Jėzus tarė: „O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?“ Tas atsakė: *Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis* ir visu protu, *o savo artimą kaip save patį*. Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi“.

Norėdamas pasiteisinti, anas paklausė Jėzų: „O kas gi mano artimas?“ Jėzus prabilo: „Vienas žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį. Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas. Jis pamatė, bet praėjo kita puse kelio. Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį matė ir praėjo kita kelio puse. O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo. Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno į užėigą ir slaugė jį. Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užėigos šeimininkui ir tarė: 'Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu'. Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?“ Jis atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailėstingumą“. Jėzus atsakė: „Eik ir tu taip daryk!“

Evangelijos komentaras:

Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą? Jėzus atsakė pasakojimu, kuriame slypėjo galimas sprendimas pasaulio istorijai ir kiekvieno likimui.

Žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą. Žmogus, sako Jėzus. Neapibūdina, geras jis ar blogas, turtingas ar vargšas, mūsiškis ar svetimas. Galėjo būti net ir negarbingas ar tiesiog, žmogus... Tiesiog žmogus, kuris buvo užpultas ir kuriam reikėjo pagalbos.

Kiekvieno žmogaus kelias veda per įvairius netikėtumus, pasiklydimus, per gyvenimo ir mirties takus... Pasaulis su aimana, jis turi atvirų žaizdų, slegiamas apliplėštų, nuskrįstų, pažemintų žmonių, kurių yra visų gyvenimuose, ašarų. Toks yra amžinas žmogaus veidas.

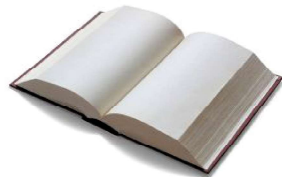
Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo kunigas. Jis praeina pro skausmą, pro žmogaus gyvenimą, kuriame žmogus parmuštas... Taip pat ir kitas žmogus praeina... Nenori pasilenkti; nenori matyti žmogaus, o gal ir... „Per žmogų pasieksi Dievą“, - sakė Augustinas.

Tuo tarpu vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo, tapo jo artimu. Samarietis: svetimas, - šiandien tai būtų visuomenės atstumtasis, - pasigaili ir prisitartina, nulipa nuo asilo, gal bijo, gal iš lėto sustoja ir prieina prie žmogaus.

Gailėstingumas - užjausti kito skausmą - tai ne instinktas, tačiau pergalė, savęs nugalėjimas. Reikia prisitartinti, pamatyti akimis, išgirsti kvėpavimą, tada suprasi, kad tas žmogus tavo brolis, dalis tavęs. Niekas, kas žmogiška, negali būti tau svetima. Šis pasakojimas pateikia dešimt veiksmožodžių, kurie nusako, kas yra meilė kitam žmogui: pasigailėjo, priėjo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė, užkėlė ant savo gyvulio, nugabeno į užėigą, slaugė, išsiėmė du denarus, padavė užėigos šeimininkui, tarė: „Jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu.“

Tai nauji kvietimai, pasiūlymai kiekvienam mums, žmonėms, tikintiems ar ne, kad žmogus būtų žmogiškas, gyvenimas būtų draugiškas, žemėje gyventų artimi, ne priešai. Kas gi mano artimas? Tas, kuris parodė gailėstingumą. Taigi nepamiršk mylėti savo samariečių, kurie tave išgelbėjo, ant tavo žaizdų užpylė aliejaus, parodė užuojautą. Nepamiršk tų, kas tave priėmė ir nepaliko vieno. Juos turi mylėti džiaugsmingai, dėkingai.

Ir iš jų mokytis. Eik ir tu taip pat daryk. Ir tu tapk samariečiu, tapk artimu, būk gailėstingas. Tikra meilės priešingybė nėra neapykanta, tai - abejingumas...



Gerumas tarp žmonių. Ar tai tarp mūsų?

Kas yra gerumas? Kas vadinamas geru žmogumi? Ir kodėl tu turi būti malonus? Nuo pat kūdikystės vaikas yra apsuptas tėvų, artimųjų, artimųjų rūpesčio ir dėmesio. Toks jam rodomas gerumas vaikui atrodo gana natūralus. O jei laiku nepaaiškinsite mažyliui, kad geras požiūris turi būti ne tik priimtas iš kitų, bet ir pats mokėti gerus jausmus parodyti, jis gali užaugti egoistu, nesugebančiu parodyti gerų jausmų. Kad taip nenutiktų, svarbu vaikui pasakyti, kas yra gerumas ir kodėl reikia būti geram.

Kas yra gerumas?

Gerumas – tai nuoširdus žmogaus noras padėti kitiems žmonėms, daryti jiems gerus darbus. Dar senovėje žmonės suprato vieną paprastą tiesą, kuri tapo pagrindine malonaus žmogaus taisykle. Ši tiesa sako: „Nedaryk kitam to, ko pats nelinki“. Jei žmogus blogai elgiasi su aplinkiniais, jis niekada nepasieks gero požiūrio į save. Bet jei elgiasi su žmonėmis maloniai, tada ir žmonės elgsis su tavimi maloniai.

Žmonės taip pat suprato, kad gebėjimas būti maloniam daro žmogų laimingą. Garsusis senovės graikų filosofas Platonas yra pasakęs: „Stengiantis dėl kitų laimės, mes atrandame savo laimę“. Iš tiesų žmogus, rodantis nuoširdžius gerus jausmus tiems, su kuriais bendrauja, gyvenime yra daug laimingesnis nei savanaudiški asmenys, kuriems rūpi tik pritraukti kitų dėmesį ir rūpintis.

Gerumas yra stiprybės ženklas

Tai, kad geri žmonės yra laimingesni gyvenime, paaiškinama ir tuo, kad gerumas yra žmogaus dvasinės stiprybės ženklas. O stiprios valios žmogus savo veiksmuose yra tiek nepriklausomas, kad sugeba ne tik užtikrinti savo gerovę, bet ir padėti aplinkiniams, parodyti jiems gerumą.

Kokie jausmai yra malonaus žmogaus? Visų pirma, tai yra meilė. Meilė tėvams, artimiesiems, draugams. Geram žmogui būdingas ir dėkingumo jausmas. Ačiū už gerus darbus. O dėkingumą galima išreikšti ne tik žodžiais, bet ir abipusiais gerais darbais. Malonus žmogus taip pat sugeba išreikšti tokius jausmus kaip empatija, užuojauta, gailėstingumas. Būtent malonių žmonių dėka pagalbos sulaukia tie, kuriems jos labiausiai reikia – senyvo amžiaus, neįgalieji, sunkiomis ligomis sergantys ir tiesiog sunkioje gyvenimo situacijoje atsідūrę asmenys.

Kelias į gerumą

Kaip išmokyti vaiką gerumo? Gerumą galima ugdyti tik gerumu. Nuo vaikystės šalia vaiko yra jo tėvai, artimi giminaičiai, auklėtojai, mokytojai. Parodydami vaikui, koks yra geras požiūris į kitus, suaugusieji rodo vaikui pavyzdį, pateikia teisingo elgesio visuomenėje modelį. Taip pat svarbu parodyti vaikui, kad nuoširdus gerumas pasižymi kuklumu. Tikrai geras žmogus niekada nieko nereikalaus mainais už padarytą gerą darbą ir nesigirs aplinkiniams savo gerais darbais.

Svarbu atskirti malonų žmogų nuo „gero žmogaus“. Geru žmogumi įprasta vadinti tokį žmogų, kuris rodo tik demonstratyvų gerumą ir tuo pačiu nepatiria nuoširdžių gerų jausmų tiems, kuriems padeda. Toks netikras „gerumas“ nepadės žmogui tapti tikrai stipria dvasia ir nepriklausomu žmogumi.

Gerumas ir visuomenė

Gerumas svarbus ne tik asmeniui, bet ir visai visuomenei. Jei visuomenėje yra daug tikrai gerų žmonių, tokia visuomenė vystysis ir klestės. Juk ten, kur žmonės nesavanaudiškai ir nuoširdžiai padeda vieni kitiems, darbas vyksta, ir viskas sėkmingai baigta. Todėl gerumas svarbus tiek bet kurios visuomenės vystymuisi, tiek visos žmonijos pažangai.



Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Liepos 24 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje bus švenčiama Šv. Onos dvasinė šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios titulinė (vardinė) šventė.

Šlienavos bažnyčioje, šiame sekmadienyje, Eucharistija bus švenčiama ryte 9 val.

Tad iš anksto jau žinokime, informuokime ir kitus, bei planuokime šį šventinį sekmadienį, kuriame ypatingai didesnę dėmesį skirsime šv. Onai, Marijos mamai, bei visoms pažįstamoms Onoms ir Onutėms.

Po liturginio šventimo niekur nesiskirstysime, bet kaip ir mėgstame, visi pasibūsime apapėje. Vaisinsimės, susitikę pabendrausime, vieni kitiems pasipasakosime savo gyvenimo džiugiomis, ir ne tik, mintimis. Tokios šventės yra laikas mums! Tad ir susirinkime švęsti kartu! Tik visiems susirinkus yra tikra šventė!



Dėkojame ir dėiaugiamės visais, kurie esate kartu, kurie kuriate, darote gerus darbus, tvarkote, rūpinatės dėl kitų, remiate, ruošiate ir puošiate šventinę liturgiją, bažnyčias, esate maldoje ir gerumo linkėjime!

Didelis AČIŪ už gėles visoms, kurios jų atnešate su noru dar labiau papuošti savo bažnyčią! Abiejų bažnyčių bendruomenių vardu dėkojame Jums! Linkime Jums daug grožio atgalius sulaukti, daug gerumo ir Dievo grožio patirti!



Šlienavos, Viršužiglio ir Pakuonio parapijų aktyvistų susitikimas

Kada ir kur? Liepos 14 d., ketvirtadienį, 19 val., Viršužiglio bažnyčioje. Visi susirinkime! Aptarsime susikrovusius esamus rūpestėlius ir turimas mintis ateičiai. O jų yra nemažai...

Apie sekmadienio Eucharistijos laiką ir vargonininkus Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose

Bažnyčios patarnautojų – kunigų ir vargonininkų – pasikeitimai sujaukė įprastą bendruomeninį gyvenimą, ypač Šlienavoje... Pastarasis laikas yra toks susiderinimo, ieškojimo ir sugrįžimo į ritmingą ir visiems patogų gyvenimą metas.

Tad po įvairių derinimų ir situacijų susiklostymo, pačiam Dievui padedant, – **nuo liepos 24 d. Šlienavos bažnyčioje sekmadienio Eucharistija bus švenčiama 9 val., o Viršužiglio bažnyčioje – 11 val.** (p. s.: Šv. Onos šventė, kaip ir planuota, vyks 13 val.)

Šlienavos bažnyčios vargonininkui išėjus, į savas senas vėžes sugrįžta buvusi vargonininkė leva, kuri taip pat pasitarnaus ir Viršužiglio bažnyčioje. Na, o Viršužiglio bažnyčios vargonininkas Vytautas liks proginis ir pagal savas galimybes pasitarnaujantis vargonininkas, kurį mes išleisime į pensiją, ir maestro kas mėnesį paremsime finansiškai.

Tokie pasikeitimai mūsų laukia, kurie, kaip jaučiasi ir tikisi, bus į gera mums visiems...

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija, Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Paruošė kun. Rimas.